

31 Ιουλίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΖΑΒΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 733/85, 803/85, 838/85, 853/85)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού
— Διακριτική εξουσία — Δικαστικός έλεγχος — Εφαρμοστέες αρχές —
Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852 — Έκδηλη υπεροχή —
Πότε υφίσταται.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού 5
και προαγωγής — Συνεντεύξεις, απόδοση υποψηφίων — Βαρύτητα —
Βαθμολογία όλων των υποψηφίων ως εξαιρέτων — Ορθά εδόθη μεγα-
λύτερη βαρύτητα στις συνεντεύξεις ιδιαίτερα εφόσον επρόκειτο για
υψηλή θέση της ιεραρχίας.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Αρχαιότητα — 10
Βαρύτητα — Αρχαιότητα Αιτούντος ισοσταθμίζεται υπό τις περιστά-
σεις από καλύτερα ακαδημαϊκά προσόντα ενδιαφερομένον — Εν πάση
περιπτώσει, όταν πρόκειται για υψηλή θέση στην ιεραρχία, δεν πρέπει να
έχει μεγάλη βαρύτητα. 15

Φυσική Δικαιοσύνη — Προκατάληψη — Στο όργανο, που διορίζει δεν πρέ-
πει να μετέχει πρόσωπο, που έχει ιδιαίζουσα σχέση ή συγγενικό δεσμό ή
βρίσκεται σε οξεία έχθρα με το άτομο που αφορά η εξεταζόμενη υπόθε-
ση ή που έχει συμφέρον στην έκβαση της — Σύναξη δυσμενών για 20
άτομο εκθέσεων στα πλαίσια καθηκόντων ή παροχή μαρτυρίας εναντίον
του σε δικαστική υπόθεση δεν δημιουργούν κώλυμα συμμετοχής.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού — Διακριτική εξουσία — Δεν δεσμεύεται από προηγούμενη απόφαση — Επιλογή ενός από τους Αιτούντες στο παρελθόν για την επίδικη θέση κατά προτίμηση ενδιαφερομένων μερών — Δεν εδημιούργησε υποχρέωση της Επιτροπής να επιλέξει και στις επίδικες προαγωγές τον εν λόγω Αιτούντα.

5
10
Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως στρέφονται κατά του διορισμού των ενδιαφερομένων ως Επάρχων. Ο ένας από τους Αιτούντες ήταν ελαφρά αρχαιότερος ενός από τους ενδιαφερομένους, ενώ ο άλλος είχε μεγαλύτερα αρχαιότητα έναντι άλλου ενδιαφερομένου προσώπου, το οποίο όμως, διέθετε καλύτερα ακαδημαϊκά προσόντα.

15
Όλοι οι υποψήφιοι είχαν γενικά “εξαιρέτες” εμπιστευτικές εκθέσεις. Η Επιτροπή απέδωσε αρκετή σημασία στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.

20
Ένας από τους Αιτούντες εισηγήθη, ότι εφόσον ο ίδιος υπηρετούσε στην Ε.Δ.Υ και ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. ενεργούσε ως αξιολογών λειτουργός, ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. δεν έπρεπε να συμμετάσχει στην λήψη αποφάσεως.

25
Τέλος ένας από τους Αιτούντες υπέβαλε ότι εφόσον στο παρελθόν είχε επιλεγεί για την θέση του Επάρχου, προτιμηθείς έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων, διορισμό που ο ίδιος για λόγους δικούς του δεν είχε αποδεχθεί, έπρεπε και τώρα να προτιμηθεί.

30
Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις Αιτήσεις Ακυρώσεως. Το σκεπτικό της αποφάσεως προκύπτει από τα πιο κάτω περιληπτικά σημειώματα και συμπληρώνεται από τα ακόλουθα.

- 35
40
- α. Ουδείς από τους Αιτούντες απέδειξε έκδηλη υπεροχή.
  - β. Δεν υπήρχε λόγος εξαιρέσεως του Προέδρου της Ε.Δ.Υ. Η Έκθεση για τον Αιτούντα τον βαθμολογούσε με “εξαιρέτος”.
  - γ. Η Ε.Δ.Υ. δεν μπορούσε να δεσμευθεί με άλλη προηγούμενη απόφασή της σχετικά με πλήρωση παρομοίας θέσεως. Αντίθετα όφειλε να ασκήσει την διακριτική της εξουσία ελεύθερα και χωρίς επηρεασμό από προηγούμενες αποφάσεις της.

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίπτονται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

<i>Republic v. Zachariades</i> (1986) 3 C.L.R. 852,	
<i>Georgiou v. Republic</i> (1976) 3 C.L.R. 74,	5
<i>Petrides v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 341,	
<i>Constantinou v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 498,	
<i>Efthymiou v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 1171,	10
<i>Papadopoulos v. Republic</i> (1985) 3 C.L.R. 405,	
<i>Christou v. Republic</i> 4 R.S.C.C. 1,	15
<i>Piperi v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 1306,	
<i>Papadopoulos v. Republic</i> (1982) 3 C.L.R. 1070,	
<i>Hadjisavva v. Republic</i> (1982) 3 C.L.R. 76,	20
<i>Georgiades and Another v. Republic</i> (1970) 3 C.L.R. 257,	
<i>Vonditsianos v. Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 83,	25
<i>Vonditsianos v. Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 445,	
<i>Panayiotou and Another v. Republic</i> (1968) 3 C.L.R. 639,	
<i>Duncan v. Republic</i> (1977) 3 C.L.R. 153,	30
<i>Stylianou and Another v. Republic</i> (1980) 3 C.L.R. 11,	
<i>Stylianou and Others v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 776,	35
<i>Loizidou - Papaphoti v. Educational Service Commission</i> (1984) 3 C.L.R. 933,	
<i>Frangos v. Republic</i> (1970) 3 C.L.R. 312,	40
<i>Ierides v. Republic</i> (1980) 3 C.L.R. 165,	

Λάρκος και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 804,

Kallouris v. Republic 1964 C.L.R. 313,

5 *Maratheftis v. Republic (1965) 3 C.L.R. 576.*

Προσφυγές.

10 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Επάρχου αντί των αιτητών.

Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στη υπόθεση 733/85.

15 *Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 803/85.*

Στ. Κιττής, για τον Αιτητή στην υπόθεση 838/85.

Χ. Ιερείδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 853/85.

20 *Ν. Χαράλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης αίτηση.*

25 *Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Αγγελίδη.*

Ν. Παπαευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Μαντοβάνη.

30 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι πιο πάνω προσφυγές στρέφονται εναντίον της απόφασής της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 5 Ιουλίου, 1985, με την οποία προήγαγε τους κ. κ. Ανδρέα Αγγελίδη και Ανδρέα Μαντοβάνη (που στη συνέχεια θα αναφέρονται σαν τα
35 ενδιαφερόμενα πρόσωπα) στη θέση Επάρχου με ισχύ από τις 15 Ιουλίου, 1985. Οι αιτητές στις Προσφυγές Αριθ. 733/85, 803/85 και 838/85, προσβάλλουν την προαγωγή και των δύο ενδιαφερομένων προσώπων ενώ ο αιτητής στην Προσφυγή Αριθ. 853/85 προσβάλλει μόνο την προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου κ. Α. Αγγελίδη.
40

Ύστερα από αίτηση των δικηγόρων των αιτητών οι πιο

πάνω προσφυγές ακούστηκαν μαζί γιατί προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη και τα γεγονότα στα οποία στηρίζονται είναι κοινά σε όλες τις προσφυγές.

Η πλήρωση των δυο επίδικων κενών μόνιμων θέσεων Επάρχου στην Επαρχιακή Διοίκηση πραγματοποιήθηκε ύστερα από μια μακρά διαδικασία που ξεκίνησε στις 17/9/1984 με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών που ζητούσε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται σαν Ε.Δ.Υ.) την πλήρωση των δύο πιο πάνω θέσεων αφού η σχετική έγκριση είχε δοθεί. 5 10

Δεδομένου ότι η θέση Επάρχου είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της στις 20/9/1984 αποφάσισε να δημοσιευτούν οι πιο πάνω δύο θέσεις στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων. 15

Οι πιο πάνω θέσεις δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 28/9/1984 και αριθμό γνωστοποίησης 2270, με τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων τις 20/10/1984. 20

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, με επιστολή του με αριθμ. 1891/59/Δ και ημερ. 12/10/1984 διαβίβασε τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση Επάρχου, γιατί από παραδρομή δεν περιλήφθηκε στο Σχέδιο Υπηρεσίας, με βάση το οποίο έγινε η δημοσίευση, η φράση “ή ισότιμο προσόν” μετά το “πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος”. Με την επιστολή του αυτή καθώς και με νεότερες επιστολές του ημερ. 13/10/1984 και 16/10/1984 ζήτησε την πλήρωση των δύο θέσεων Επάρχου με βάση το νέο Σχέδιο Υπηρεσίας. 25 30

Η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίασή της στις 16/10/1984, έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, αποφάσισε ότι η διαδικασία που άρχισε με τη δημοσίευση που έγινε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 28/9/1984 τερματίζεται. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να δημοσιευτούν οι θέσεις στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με βάση το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και να δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων. 35 40

Οι πιο πάνω θέσεις δημοσιεύτηκαν με βάση το τροποποιημένο Σχέδιο Υπηρεσίας στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 19/10/1984 και με αριθμό γνωστοποίησης 2474, με τελευταία ημερομηνία για υποβολή αιτήσεων τις 10/11/1984. Επίσης ειδοποιήθηκαν σχετικά από το Γραφείο της Ε.Δ.Υ. όλοι οι αιτητές που υπόβαλαν αίτηση με βάση την πρώτη δημοσίευση.

Σ' ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση υποβλήθηκαν 33 αιτήσεις. Δεδομένου ότι η θέση Επάρχου κηρύχθηκε εξειδικευμένη με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθ. 20.316 και ημερομηνίες 4 και 7/5/1981, ο Γραμματέας της Ε.Δ.Υ., ενεργώντας σύμφωνα με το Άρθρο 35 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 ως 1983, έστειλε, με τις επιστολές του με αριθμ. 55/61 και ημερομηνίες 20/11/1984 και 20/12/1984, στο Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρο της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής, τις αιτήσεις των υποψηφίων καθώς και τους φακέλους Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που είναι δημόσιοι Υπάλληλοι και αντίγραφα της σχετικής ανακοίνωσης και του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Επάρχου.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, με την επιστολή του με αριθ. 189/1959/Δ και ημερ. 13/2/1985, διαβίβασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό/προαγωγή στη θέση Επάρχου κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους όλους τους αιτητές και ενδιαφερόμενα πρόσωπα με εξαίρεση τον αιτητή κ. Νίκο Ζαβρό, που το όνομά του δεν συμπεριλήφθηκε στην έκθεση αυτή.

Ο δικηγόρος του αιτητή κ. Νίκου Ζαβρού (αιτητή στην Προσφυγή 733/85) με επιστολή του ημερομηνίας 15/2/1985, ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. να μην προχωρήσει στην πλήρωση των θέσεων Επάρχου μέχρι να αποσαφηνιστεί το θέμα περίληψης του πελάτη του στους συστηθέντες από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

Η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίασή της στις 11/3/1985 (θέμα 3 των πρακτικών) εξέτασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής καθώς και την πιο πάνω διαμαρτυρία του αιτητή στην

Υπόθεση 733/85 και, επισημαίνοντας την αδυναμία της αιτιολογίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μη περιλάβει έναν από τους αιτητές ανάμεσα στους συστηθέντες, έκρινε σκόπιμο να παρατεμφθεί το θέμα στη Νομική Υπηρεσία για να συμβουλευτεί ανάλογα την ίδια Συμβουλευτική Επιτροπή. 5

Το Γραφείο της Ε.Δ.Υ απευθύνθηκε στη Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με επιστολή του με αριθμ. 55/61/III και ημερ. 16/3/1985 σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής ημερ. 11/3/1985, στην οποία επιστολή έγινε αναφορά στις διαμαρτυρίες του κ. Ζαβρού (αιτητή στην υπόθεση 733/85) και ενός άλλου από τους υποψηφίους. 10

Ο δικηγόρος του κ. Ζαβρού, με νεότερη επιστολή του ημερ. 18/3/1985, πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι καταχώρησε την Προσφυγή Αριθμ. 387/85 στο Ανώτατο Δικαστήριο εναντίον της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής να μην περιλάβει τον πελάτη του στον κατάλογο των υποψηφίων που σύστησε στην Ε.Δ.Υ. και ζήτησε να μην προχωρήσει η πλήρωση των θέσεων πριν από την εκδίκαση της προσφυγής. Αντίγραφο της επιστολής αυτής καθώς και της έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής διαβιβάστηκαν στη Γενικό Εισαγγελέα σε σχέση με την επιστολή ημερ. 16/3/1985. 15 20

Η Νομική Υπηρεσία με επιστολή ημερ. 27/3/1985 προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. συμβούλευσε ότι η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής πάσχει νομικά, και πως "η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής θα πρέπει να ανακληθεί και να επανεξετασθεί αφού πρώτα συσταθεί νέα Συμβουλευτική Επιτροπή κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο (α) του Άρθρου 34 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, διότι ... δεν μπορεί να συνέλθει με την ίδια σύνθεση". 25 30

Η Ε.Δ.Υ., κατά τη συνεδρίασή της στις 2/4/1985 (θέμα 4 των πρακτικών), αφού έλαβε υπόψη την πιο πάνω νομική συμβουλή, αποφάσισε ότι η ενώπιόν της διαδικασία δεν μπορεί να συνεχιστεί και ότι έπρεπε να σταλεί πίσω το θέμα στον Πρόεδρο της Συμβουλευτικής Επιτροπής για να υπάρξει ενέργεια σύμφωνα με την πιο πάνω νομική συμβουλή. 35 40

Μετά την πιο πάνω εξέλιξη του θέματος, το Γραφείο της

Ε.Δ.Υ. με επιστολή του με αριθ. 55/61/III και ημερ. 22/5/1985 πληροφόρησε σχετικά το δικηγόρο του κ. Ζαβρού.

5 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών, σαν Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής με επιστολή του με αριθ. 189/1959/Δ2 και ημερ. 7/6/1985, διαβίβασε νέα έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία σύστησε προς επιλογή για διορισμό/προαγωγή στη θέση Επάρχου κατ' αλφαβητική σειρά 12 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

15 Η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίασή της στις 15/6/1985 (θέμα 6 των πρακτικών) εξέτασε τη νέα έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και αποφάσισε να καλέσει σε συνέντευξη τους υποψηφίους που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή σε ημερομηνία που θα οριζόταν αργότερα και να κληθεί να παραστεί στη συνεδρίαση αυτή και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών.

20 Η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε σε χωριστές συνεντεύξεις τους υποψηφίους που προσήλθαν στις συνεδριάσεις της με ημερ. 2/7/1985 και 3/7/1985. Μετά την ολοκλήρωση των συνεντεύξεων στις 3/7/1985 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών εξέφρασε τις κρίσεις και απόψεις του αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές.

30 Σύμφωνα με την αξιολόγηση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις που έλαβαν χώραν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. οι αιτητές, εκτός του αιτητή στην Προσφυγή Αριθ. 838/85 καθώς και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, κρίθηκαν σαν πολύ καλοί. Ο αιτητής στην Προσφυγή Αριθ. 838/85 κρίθηκε σαν σχεδόν πολύ καλός. Πριν αποχωρήσει από τη συνεδρίαση, ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε πως, τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα κρίνονται κατάλληλοι για να υπηρετήσουν στη θέση.

35 Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση των υποψηφίων. Στα πρακτικά της σχετικής συνεδρίασης της 3ης Ιουλίου, 1985, αναφέρονται τα πιο κάτω:-

40 “Στη συνέχεια η Επιτροπή αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Γενικού

Διευθυντή.

Η Επιτροπή έκρινε ότι στις συνεντεύξεις ξεχώρισαν οι Αγγελίδης, Μεταξάς και Μαντοβάνης, με καλύτερο τον Αγγελίδη, ο οποίος χαρακτηρίζεται ως πάρα πολύ καλός, λίγο πιο κάτω το Μεταξά, ο οποίος επίσης χαρακτηρίζεται ως πάρα πολύ καλός και ελαφρά πιο κάτω το Μαντοβάνη, ο οποίος κρίνεται ως πολύ καλός.

5

Οι Βασιλειάδης Φίλιππος, Ζαβρός Νίκος, Λαμπής Ιούλιος, Λαμπρινός, Μιχαήλ, Παπαδόπουλος Δημήτριος και Παναουρής Ανδρέας κρίνονται ως σχεδόν πολύ καλοί”.

10

Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά, των υποψηφίων καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Ε.Δ.Υ., υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών έκρινε, ότι οι πιο κάτω υπερέιχαν γενικά των υπόλοιπων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Επάρχου από 15/7/1985:-

15

20

25

1. Ανδρέας ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
2. Ανδρέας ΜΕΤΑΞΑΣ

Την επομένη 4/7/1985, ετοιμάστηκαν και στάλθηκαν από το Γραφείο της Ε.Δ.Υ., μέσω του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, οι προσφορές προαγωγής.

30

Την ίδια όμως μέρα λίγο αργότερα, διαπιστώθηκε ότι η Ε.Δ.Υ. όταν ελάμβανε την πιο πάνω απόφασή της την προηγούμενη μέρα, δηλαδή στις 3/7/1985, τελούσε υπό πλάνη όσον αφορά το πλεονέκτημα που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Επάρχου. Συγκεκριμένα η παράγραφος 3(6) των απαιτούμενων προσόντων αναφέρει ότι “Μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση σε θέματα Δημόσιας Διοίκησης ή Αναπτυξιακής Διοίκησης ή σε άλλο θέμα σχετιζόμενο με την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης διάρκειας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους θα θεωρηθεί πλεονέ-

35

40

5 κτημα.” Σύμφωνα με υπηρεσιακό σημείωμα που ετοιμάστηκε από τον αρμόδιο λειτουργό στο Γραφείο της Ε.Δ.Υ. και το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής, όταν έλαβε την πιο πάνω απόφασή της, ο υποψήφιος Α. Μεταξάς φερόταν ότι διέθετε το εν λόγω πλεονέκτημα, ενώ στην πραγματικότητα δεν το διέθετε.

10 Μετά την πιο πάνω διαπίστωση, παρακλήθηκε αμέσως ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών να μην προωθήσει τις προσφορές προαγωγής, προς τους Α. Αγγελίδη και Α. Μεταξά, που στάληκαν μέσω του, γιατί η Ε.Δ.Υ. θα επανεξέταζε το θέμα στην επόμενη συνεδρίασή της την επαύριο, δηλαδή στις 5/7/1985.

15 Η Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίασή της στις 5/7/1985 (θέμα 1 των πρακτικών) ανακάλεσε την απόφασή της με ημερομηνία 3/7/1985 και στη συνέχεια προέβηκε σε γενική επαναξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή, ύστερα από προ-
20 σεκτική εξέταση του θέματος του πλεονεκτήματος, έκρινε ότι από τους ενώπιόν της υποψηφίους το πλεονέκτημα διαθέτουν οι Αγγελίδης, Ζαβρός, Κασάπης, Λαμπής, Μαντοβάνης, Παπαδόπουλος και Παναουρής, ενώ ο Μεταξάς δεν το διαθέτει. Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού επανεξέτασε όλα τα ουσιώδη στοιχεία που είχε ενώπιόν της, έκρινε ότι οι πιο κάτω υπε-
25 ρείχαν γενικά των υπολοίπων υποψηφίων και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Επάρχου από 15/7/1985:-

- 30 1. Ανδρέας ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
2. Ανδρέας ΜΑΝΤΟΒΑΝΗΣ

Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ. στις 5/7/1985 αναφέρονται σχετικά τα πιο κάτω:-

35 “Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που είναι όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, και
40 έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το

φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Γενικού Διευθυντή στο Υπουργείο Εσωτερικών.

Η Επιτροπή κατά τη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων απέδωσε την προσήκουσα βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της θέσης και τα καθήκοντα της, και σημείωσε ότι στις συνεντεύξεις ξεχώρισαν ο Αγγελίδης, ο οποίος κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός, ο Μεταξάς, ο οποίος επίσης κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός, λίγο όμως πιο κάτω από τον Αγγελίδη, και ο Μαντοβάνης, ο οποίος κρίθηκε ως πολύ καλός, ελαφρά πιο κάτω από τον Μεταξά. Ο Γενικός Διευθυντής αξιολόγησε και τους τρεις ως πολύ καλούς στη συνέντευξη.

Η Επιτροπή έλαβε επίσης σοβαρά υπόψη την υπηρεσία και πείρα όλων των υποψηφίων και απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις. Η Επιτροπή σημείωσε ότι όλοι οι υποψήφιοι υπήρξαν άριστοι υπάλληλοι κατά τα τελευταία, χρόνια, με εξαίρεση μόνο το Θεόδοτο Παναγιώτου, ο οποίος τον τελευταίο χρόνο (1984) παρουσίασε κάμψη στην εν γένει επίδοσή του, με αποτέλεσμα να είναι "Λίαν Καλός" (1-11-0). Η Επιτροπή κατά την εξέταση των Εκθέσεων των υποψηφίων δεν παράλειψε να σημειώσει ότι αυτές συντάχθηκαν από διαφορετικούς Αξιολογούντες ή/και Προσυπογράφοντες Λειτουργούς και επομένως δεν είναι δυνατή απόλυτη σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις Εκθέσεις.

Η Επιτροπή προσέγγισε τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων υπό το φως των όσων συμβούλευσε ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (πρακτικό της Επιτροπής με ημερομηνία 7.2.84, θέμα 4) και υπό το φως των όσων αναφέρονται στις κρίσεις της Επιτροπής όσον αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις ορισμένων από τους υποψηφίους, οι οποίες περιέχονται στο πρακτικό της συνεδρίασης της Επιτροπής με ημερομηνία 10.2.84 (θέμα 3), κατά την εξέταση του θέματος πλήρωσης τεσσάρων κενών θέσεων Επάρχου. Ειδικά σ'ότι αφορά τις Εκθέσεις του Λαμπτή και του Μαντοβάνη για το 1983, εφόσον αυτές υποβλήθηκαν μεταγενέστερα από την πλήρωση των τότε κενών θέσεων Επάρχου από τον τότε συνυποψήφιό τους Παπαγαβριήλ, λαμβάνονται τώρα υπόψη.

5 Δεδομένου ότι όλοι οι υποψήφιοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι και η θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, η Επιτροπή σημείωσε επίσης την αρχαιότητα των υποψηφίων, η οποία όμως, ακόμη και σε θέσεις Προαγωγής μόνο, είναι το λιγότερο σπουδαίο από τα τρία κριτήρια. Πρώτος από πλευράς αρχαιότητας είναι ο Ζαβρός και ακολουθούν κατά σειρά οι Κασάπης, Παπαδόπουλος, Λαμπής, Αγαθού, Βασιλειάδης, Λαμπρινός, Παναουρής, Παναγιώτου, Αγγελίδης, Μαντοβάνης και Μεταξάς.

10 Η Επιτροπή δεν παράλειψε να λάβει επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, μερικοί από τους οποίους διαθέτουν ακαδημαϊκά προσόντα. Όμως και το κριτήριο αυτό είναι δευτερεύουσας σημασίας, σε σύγκριση με την αξία.

15 Η Επιτροπή, ύστερα από προσεκτική εξέταση του θέματος του πλεονεκτήματος, έκρινε ότι από τους ενώπιόν της υποψηφίους το πλεονέκτημα διαθέτουν μόνο οι Αγγελίδης, Ζαβρός, Κασάπης, Λαμπής, Μαντοβάνης, Παπαδόπουλος και Παναουρής, ενώ ο Μεταξάς δεν το διαθέτει.

25 Η Επιτροπή έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι διαθέτουν άριστη γνώση της Ελληνικής. Δεδομένου ότι στις θέσεις που οι υποψήφιοι κατέχουν τώρα απαιτείται πολύ καλή γνώση της Αγγλικής, όλοι κρίνονται ότι κατά τεκμήριο διαθέτουν το προβλεπόμενο επίπεδο, συμπέρασμα που ενισχύεται και από τη μέχρι τώρα υπηρεσία τους και τα εν γένει στοιχεία στους φακέλους.

30 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, επέλεξε για την πρώτη θέση τον Ανδρέα Αγγελίδη, ο οποίος στη συνέντευξη έκαμε την καλύτερη εντύπωση από όλους τους υποψηφίους και ο οποίος διαθέτει και το πλεονέκτημα. Αυτός προηγείται σε αρχαιότητα των δύο άλλων υποψηφίων, Μεταξά και Μαντοβάνη, των οποίων η απόδοση στη συνέντευξη ήταν λίγο πιο κάτω.

40 Η Επιτροπή, επιλέγοντας τον Αγγελίδη δεν παράλειψε να λάβει υπόψη ότι αυτός είναι δέκατος σε σειρά αρχαιότητας και ότι μερικοί από τους εννιά υποψηφίους που προηγούνται κατέχουν υψηλότερα ακαδημαϊκά προσόντα. Όμως η Επιτροπή έκρινε ότι αυτά δεν δικαιολογούν την πρόκριση

άλλων αντί αυτού, ο οποίος με βάση τη γενική εικόνα παρουσιάζεται ως ο καλύτερος όλων, λαμβανομένης υπόψη της υπέρτερης απόδοσής του στη συνέντευξη και της άριστης απόδοσής του στην υπηρεσία.

5

Όσον αφορά τη δεύτερη θέση, η Επιτροπή με βάση το σύνολο των ενόπιόν της στοιχείων έκρινε ότι η επιλογή έπρεπε να γίνει ανάμεσα στους άλλους δύο υποψηφίους που ξεχώρισαν στις συνεντεύξεις, δηλαδή τους Μεταξά και Μαντοβάνη. Η Επιτροπή, αφού προέβη σε ιδιαίτερη σύγκριση μεταξύ των δύο αυτών υποψηφίων, σημείωσε από τη μια ότι ο Μεταξάς έκαμε ελαφρά καλύτερη εντύπωση στη συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής, και από την άλλη ότι ο Μαντοβάνης είναι κάτοχος ακαδημαϊκών προσόντων, διαθέτει το πλεονέκτημα και έχει αρχαιότητα σχεδόν δύο ετών έναντι του Μεταξά. Με βάση το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επέλεξε για προαγωγή στη δεύτερη θέση το Μαντοβάνη.

10

15

Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 26/7/1985 και αριθμό γνωστοποίησης 1990.

20

Οι δικηγόροι των αιτητών πρόβαλαν τους πιο κάτω ισχυρισμούς για υποστήριξη των προσφυγών τους.

25

(1) Η Ε.Δ.Υ. δεν επέλεξε τον καλύτερο υποψήφιο.

(2) Η εκτίμησή της σε ότι αφορά τα προσόντα των υποψηφίων είναι εσφαλμένη.

30

(3) Δεν αξιολόγησε όπως έπρεπε τα προσόντα, την πείρα, την αξία, την μακρά και ευδόκιμη υπηρεσία των αιτητών σύμφωνα με τα οποία οι αιτητές υπερερούσαν έναντι των ενδιαφερομένων προσώπων.

35

(4) Παράνομα και αυθαίρετα προήγαγε τα δύο ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί των αιτητών αγνοώντας την έκδηλη υπεροχή τους έναντι αυτών.

40

(5) Τόσο η Συμβουλευτική Επιτροπή όσο και η Ε.Δ.Υ., ενήργησαν λανθασμένα και χωρίς ενδελεχή έρευνα γι' αυτό

και συνεχώς ακυρώνετο ή και διορθώνετο η απόφασή τους.

5 (6) Η Ε.Δ.Υ. έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στις oligόλεπτες συνεντεύξεις χωρίς να καταγράψει στα πρακτικά της το είδος της συνέντευξης, τις ερωτήσεις που τέθηκαν και να δώσει αιτιολογημένη αξιολόγηση, ώστε ο δικαστικός έλεγχος να είναι εφικτός, και χωρίς να συνεκτιμήσει τις συνεντεύξεις με όλα τα άλλα κριτήρια.

10

(7) Δεν γίνεται καμιά αναφορά στα πρακτικά σχετικά με ποιες από τις εμπιστευτικές εκθέσεις λήφθηκαν υπόψη, γιατί στο σύνολό τους οι εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών δείχνουν έκδηλη υπεροχή έναντι στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

15

Ο δικηγόρος του αιτητή στην Προσφυγή Αριθμ. 733/85 επιπρόσθετα πρόβαλε τους πιο κάτω λόγους:-

20 (1) Η Ε.Δ.Υ. επηρεάστηκε από εξωγενή κριτήρια ή παράγοντες για εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών.

25 (2) Η Ε.Δ.Υ. πριν ένα χρόνο και τέσσερις μήνες περίπου είχε επιλέξει τον αιτητή σαν καταλληλότερο σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα για διορισμό σε κενή θέση Επάρχου που θα πληρούτο τότε και την οποία ο αιτητής αρνήθηκε να αποδεχτεί για προσωπικούς λόγους. Κατά συνέπεια, η τωρινή της απόφαση να θεωρήσει τον αιτητή σαν υποδέεστερο σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα δεν συνάδει με την προηγούμενή της απόφαση.

30

35 Επίσης ο δικηγόρος του αιτητή στην Προσφυγή Αριθ. 853/85 ισχυρίστηκε επιπρόσθετα πως ο πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. αντικανονικά προήδρευσε της Επιτροπής κατά την εξέταση του θέματος της πλήρωσης των δύο κενών θέσεων δεδομένου ότι αυτός είναι ο άμεσα προϊστάμενος/αξιολογών λειτουργός για τον αιτητή.

40 Ο δικηγόρος της καθ'ης η αίτηση Επιτροπής υποστήριξε πως η απόφαση της Ε.Δ.Υ. είναι καθ' όλα ορθή και νόμιμη, εφόσον λήφθηκε ύστερα από σωστή άσκηση της διακριτικής

της εξουσίας μετά από ορθή αξιολόγηση των ουσιωδών στοιχείων, κριτηρίων και γεγονότων που αφορούσαν τους υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις που έλαβαν χώρα ενώπιόν της.

5

Ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. ισχυρίστηκε επίσης πως η απόφαση που λήφθηκε ήταν εύλογα ανοιχτή στην Επιτροπή και τόνισε τις αρχές που αναφέρονται σε σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πως το Ανώτατο Δικαστήριο σε υποθέσεις τέτοιας φύσης δεν υποκαθιστά την διακριτική εξουσία της Επιτροπής με τη δική του επιλογή, όταν κρίνει ότι νόμιμα η Επιτροπή άσκησε την διακριτική της εξουσία. Τότε μόνο επεμβαίνει όταν η Επιτροπή υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας.

10

15

Σε απάντηση των ισχυρισμών των αιτητών ο δικηγόρος της καθ'ης η αίτηση Επιτροπής τόνισε μεταξύ άλλων τα πιο κάτω.

(1) Οι αιτητές δεν έχουν αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

20

(2) Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα βαθμολογούνται στις ετήσιες εμπιστευτικές τους εκθέσεις γενικά σαν εξαιρετοι υπάλληλοι αλλά εν πάση περιπτώσει ορθά έλαβε υπόψη της η Επιτροπή ότι, εφόσον επρόκειτο για θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής η βαθμολογία, στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που υπηρετούσαν κάτω από διαφορετικούς προϊστάμενους, δεν μπορούσε να αποτελέσει ασφαλές μέσο για να διαπιστωθεί η αξία τους και, κατά συνέπεια, ορθά η Ε.Δ.Υ., έλαβε σοβαρά υπόψη και την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις για να διαπιστώσει την αξία τους.

25

30

(3) Επειδή επρόκειτο για πλήρωση θέσεων σε πολύ ψηλή βαθμίδα στην υπαλληλική ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες, ορθά η Ε.Δ.Υ. έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις εντυπώσεις που αποκόμισε κατά τις συνεντεύξεις.

35

40

(4) Όπως επανειλημμένα έχει τονισθεί, η αρχαιότητα δεν

πρέπει να έχει μεγάλη βαρύτητα κατά τη διενέργεια προ-
αγωγών ιδίως όταν πρόκειται για πλήρωση ιεραρχικά
ψηλών θέσεων, όπως είναι η θέση Επάρχου, όπου ανα-
γνωρίζεται “ευρεία διακριτική εξουσία” στην Ε.Δ.Υ.

5

Σε απάντηση των ισχυρισμών του δικηγόρου του αιτητή
στην Προσφυγή Αριθ. 733/85 ότι η Ε.Δ.Υ. τον επέλεξε για την
ίδια θέση στο παρελθόν μετά από σύγκριση με τα ενδιαφερόμε-
να πρόσωπα, ισχυρίστηκε πως η Ε.Δ.Υ. δεν δεσμευόταν από
10 την προηγούμενη απόφασή της, αλλά όφειλε να ασκήσει, ελεύ-
θερη από προηγούμενες αποφάσεις της, τη διακριτική της εξου-
σία με βάση όλα τα νόμιμα στοιχεία κρίσης τα οποία υπήρχαν
κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή στην Προσφυγή
Αριθ. 853/85 ότι ο πρόεδρος της Επιτροπής αντικανονικά
προήδρευσε του Σώματος, κατά την εξέταση του θέματος της
πλήρωσης των δυο επιδίκων, θέσεων γιατί σαν προϊστάμε-
νος/αξιολογών λειτουργός του αιτητή, ο οποίος υπηρετεί στα
20 γραφεία της Επιτροπής, δεν μπορούσε να είναι απόλυτα αντι-
κειμενικός και αμερόληπτος έναντι του αιτητή, ο δικηγόρος της
Ε.Δ.Υ. απάντησε πως, ο ισχυρισμός αυτός είναι νομικά ανεδα-
φικός γιατί σύμφωνα με τις νομικές αρχές δεν πρέπει να μετέ-
χει, στην παραγωγή μιας διοικητικής πράξης, πρόσωπο που
25 έχει ιδιαίτερη σχέση ή συγγενικό δεσμό, ή βρίσκεται σε οξεία
έχθρα με το άτομο που αφορά την εξεταζόμενη υπόθεση ή έχει
συμφέρον για την έκβαση της.

Μετά την συμπλήρωση των γραπτών αγορεύσεων η Ε.Δ.Υ.
30 με απόφασή της, με ημερομηνία 10/8/1987 αποφάσισε να προ-
άξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κ. Ανδρέα Μαντοβάνη ανα-
δρομικά από 1/3/1984 σε θέση Επάρχου που κενώθηκε ύστερα
από ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο της προαγωγής του
κ. Μίκη Ζαπίτη στη θέση αυτή. Ύστερα από την απόφαση αυτή
35 ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. σε συμπληρωματική του αγόρευση, με
άδεια του Δικαστηρίου, ισχυρίστηκε πως οι προσφυγές που
στρέφονται εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου προ-
σώπου κ. Ανδρέα Μαντοβάνη στη θέση Επάρχου σύμφωνα με
την επίδικη απόφαση έχουν καταστεί χωρίς αντικείμενο γιατί
40 η προσβαλλόμενη πράξη του διορισμού του κ. Α. Μαντοβάνη
έπαυσε να υφίσταται ύστερα από την απόφαση της Ε.Δ.Υ. με
ημερομηνία 10/8/1987.

Οι δικηγόροι των αιτητών απάντησαν πως, η προαγωγή αυτή δεν επηρεάζει την έκβαση των προσφυγών αυτών και, επιπλέον οι δικηγόροι των αιτητών στις Προσφυγές Αριθ. 733/85 και 838/85 ισχυρίστηκαν πως καταχώρισαν τις Προσφυγές Αριθ. 779/87 και 873/87 με τις οποίες προσβάλλουν την απόφαση της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 10/8/1987 για αναδρομική προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου κ. Ανδρέα Μαντοβάνη στη θέση Επάρχου από 1/3/1984. 5

Έχω αναφερθεί σε έκταση στον τρόπο με τον οποίο η Ε.Δ.Υ. ενήργησε στην προκειμένη περίπτωση για να καταλήξει στις επίδικες αποφάσεις. Από τα σχετικά πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής με ημερομηνία 3 Ιουλίου, 1985, και 5 Ιουλίου, 1985, που συσχετίζονται, η Επιτροπή για να καταλήξει στα σχετικά συμπεράσματά της έκαμε γενική αξιολόγηση των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, απέδωσε κατά την κρίση της την προσήκουσα βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της θέσης και τα καθήκοντά της. Επίσης έλαβε σοβαρά υπόψη την υπηρεσία και πείρα όλων των υποψηφίων και απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης, διαπίστωσε πως τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υπήρξαν άριστοι υπάλληλοι κατά τα τελευταία χρόνια αλλά, τόνισε ότι δεν παράλειψε να σημειώσει, ότι οι εκθέσεις συντάχθηκαν από διαφορετικούς αξιολογούντες ή και προσυπογράφοντες λειτουργούς και επομένως δεν ήταν δυνατή η απόλυτη σύγκριση των υποψηφίων με βάση τις εκθέσεις όσον αφορά την επιμέρους βαθμολογία. 10
15
20
25

Στα σχετικά πρακτικά της η Ε.Δ.Υ. κάμνει αναφορά επίσης στο θέμα της αρχαιότητας και γιατί στην προκειμένη περίπτωση η αρχαιότητα λόγω της σοβαρότητας των θέσεων αυτών δεν έπρεπε να διαδραματίσει πρωταρχικό ρόλο. 30

Οι βασικές αρχές σύμφωνα με τις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής εξουσίας που ασκείται από μια αρχή σχετικά με διορισμούς έχουν συνοψισθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, στην οποία, στη σελίδα 855 λέχθηκαν τα πιο κάτω:- 35
40

5 “First that an administrative court does not annul a decision of an appointing authority, such as the appellant Commission, which, in accordance with the law applicable to, and the facts of, a particular case, was reasonably open to such authority (see, inter alia, *Georgiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 82 and more recently *Petrides v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 341, 350, *Constantinou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 498, 502, *Efthymiou v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1171, 1174, and *Papadopoulos v. The Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R. 405, 413).

15 Secondly, that an administrative court does not, in a case of this nature, substitute its own discretion as regards the choice of the most suitable candidate for promotion or appointment in the place of the discretion of the competent organ (see, in this respect, *Christou v. The Republic* 4 R.S.C.C. 1, 6, *Georghiades v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, 268 and *Piperi v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306, 1311).”

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει στο έργο της Ε.Δ.Υ. για την επιλογή του καλύτερου υποψηφίου, μόνο όταν η Ε.Δ.Υ. υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας και, η Ε.Δ.Υ. θεωρείται ότι υπερβαίνει τα όρια αυτά αν ο αιτητής αποδείξει ότι υπερτερεί έκδηλα από το πρόσωπο που έχει διο-
25 ρίσει ή προάξει σύμφωνα με τα καθιερωμένα στοιχεία κρίσης, αξία, προσόντα και αρχαιότητα (βλέπε σχετικά *Georgiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 83).

30 Αναφορικά με τη νομική έννοια του όρου “έκδηλη υπεροχή” (striking superiority), χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση *Papadopoulos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, 1075.

35 “... Such superiority must emerge on a consideration of the worth of the candidates by reference to the criteria laid down by law for the evaluation of the suitability of candidates for promotion or appointment, i.e. merits, qualifications and seniority (s.44 - Law 33/67). Superiority cannot be established exclusively by reference to anyone of the three criteria
40 earmarked by law. Striking superiority must arise as an inevitable result from the assessment of the overall merits of the candidates. In order to be striking superiority must be self-

evident and strike one at first sight, so compelling as ignoring it would lead inexorably to a case of manifest injustice to a candidate's suitability for promotion".

(Βλέπε σχετικά *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, 78, 79). 5

Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει και στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Α. Λοΐζου (τόρα Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου), στην υπόθεση *Charalambos Georghiades and Another v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, 267-268. 10

"With all these in mind, and having weighed together all relevant considerations, I have reached, not without difficulty, the conclusion that, even if I, myself might have not chosen the same officers, as the Commission, for the filling of some of the existing, at the time, vacancies in the post of Labour Officer, 2nd grade, and I might have proceeded to appoint instead of them, or to the remaining vacancies which were left unfilled, either of the Applicants - and particularly the Applicant in case 310/68 - I have not been satisfied that in deciding to appoint the Interested Parties and in finding the Applicants to be not yet suitable for appointment, the Respondent Commission has acted in any way in excess or abuse of powers. As stated in the *Christou* case (supra): 'The Court has laid down more than once that where a person appointed to a post is duly qualified under the relevant scheme of service this Court will not, on the issue of suitability, substitute its own discretion for that of the Commission provided that the Commission's discretion has been properly exercised; in other words, the mere fact that the Court, had it been in the position of the Commission, might possibly not have selected for appointment the same candidates as the Commission, is not in itself sufficient ground for the Court to interfere with the decision of the Commission' (and see, too, the case of *Vonditsianos and The Republic* (1969) 3 C.L.R. 83; on appeal (1969) 3 C.L.R. 445)". 15
20
25
30
35

Από τα στοιχεία των φακέλων και των άλλων στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου προκύπτει πως οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα βαθμολογούνται στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις γενικά σαν "εξαιρετοι" υπάλληλοι. 40

Είναι γεγονός πως οι υποψήφιοι υπηρετούσαν κάτω από διαφορετικούς προϊστάμενους και ορθά η Ε.Δ.Υ. κατάληξε στο συμπέρασμα πως, η βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις δεν μπορούσε να αποτελέσει το μόνο ασφαλές μέσο για να διαπιστωθεί η αξία των υποψηφίων. Κατά συνέπεια, ορθά η Ε.Δ.Υ. έλαβε σοβαρά υπόψη και την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις για να διαπιστώσει την αξία τους, ιδιαίτερα μια και επρόκειτο για πλήρωση μιας ψηλής θέσης στην υπαλληλική ιεραρχία, όπου η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της προϋποθέτει πρόσωπο που να διαθέτει προσωπικότητα και διευθυντικές και διοικητικές ικανότητες. Σχετικές με το θέμα αυτό είναι οι αποφάσεις *Panayiotou and Another v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 639, 642· *Eleni Eliadou Duncan v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 153, 163· *Stylianou and Another v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 11, 17· *Stylianou and Others v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, 787· *Loizidou - Papaphoti v. Educational Service Commission* (1984) 3 C.L.R. 933, 941. Στην υπόθεση *Duncan v. Republic* (πιο πάνω) στη σελίδα 163 αναφέρονται τα πιο κάτω:-

“Furthermore, the respondent Commission gave due regard to the performance of the candidates at the interview and both interested parties were found to have given very satisfactory replies to questions put to them and generally, ‘they proved to be the best candidates, for appointment or promotion to the post in question’. This was proper, in the circumstances, because their personality was an important factor to be weighed by the respondent Commission, particularly so, in view of the qualifications required under the schemes of service, for possession by the candidates of organizing and administrative ability and ability to supervise and guide subordinate staff, for which the personality of the leader is most significant. If any authority is needed for this proposition, a similar approach is to be found in the case of *Panayiotou and another v. The Republic* (1968) 3 C.L.R. 639 at p.642, where it was stated by Triantafyllides, J. as he then was, ‘So, rightly, in my view, the Commission paid due regard to the evaluation of the candidates made through the interviews and was, to a certain extent, guided accordingly in reaching its decision’”.

Αναφορικά με την αρχαιότητα των αιτητών έναντι στα

ενδιαφερόμενα πρόσωπα, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κ. Α. Αγγελίδη, αυτή είναι ελαφρά και όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κ. Μαντοβάνη αυτή εξουδετερώνεται από τα αξιόλογα ακαδημαϊκά προσόντα του. Εν πάση περιπτώσει, όπως επανειλημμένα έχει τονισθεί, η αρχαιότητα δεν πρέπει να έχει μεγάλη βαρύτητα κατά τη διενέργεια προαγωγών, ιδίως όταν πρόκειται για πλήρωση ιεραρχικά ψηλών θέσεων, όπως είναι η θέση του Επάρχου όπου αναγνωρίζεται ευρεία διακριτική εξουσία στην Ε.Δ.Υ. (σχετικές είναι οι αποφάσεις *Frangos v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 312, 343· *Ierides v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, 183).

Έχοντας υπόψη μου όλα τα στοιχεία που αφορούν τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που τέθηκαν ενώπιόν μου καθώς και το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα πως οι αιτητές δεν έχουν αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, που να οδηγεί στο συμπέρασμα πως η Ε.Δ.Υ., καταλήγοντας στην απόφασή της για επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων έχει ενεργήσει εσφαλμένα ή έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, ώστε ενέργεια αυτή να καθιστά την απόφασή της άκυρη.

Είμαι ικανοποιημένος ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά ανοιχτή στην καθ'ης η αίτηση Ε.Δ.Υ.

Εν κατακλείδι χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει και στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις Προσφυγές Αριθ. 870/87 και 873/87, που πρόσβαλαν την απόφαση της Ε.Δ.Υ. για προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου Μαντοβάνη στη θέση Επάρχου με αναδρομική ισχύ από 1/3/1984, στην οποία λέχθηκαν τα πιο πάνω:-

“Όπως έχει επίσης νομολογηθεί η Ε.Δ.Υ. έχει ευρύτερη διοικητική ευχέρεια όταν η απόφαση αφορά διορισμούς σε υψηλές, θέσεις στη διοίκηση, όπως η παρούσα (Δες *Φράγκος ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 312, και πρόσφατα *Ξενής Λάρκος και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 804).

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή στην Προσφυγή Αριθ. 733/85, πως η Ε.Δ.Υ. επηρεάστηκε από εξωγενή κριτήρια και/ή παράγοντες για εξυπηρέτηση αλλό-

τριων σκοπών, βρίσκω πως ο ισχυρισμός αυτός είναι ανυπόστατος και κανένα στοιχείο δεν τέθηκε ενώπιόν μου από τον αιτητή για υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού.

5 Αναφορικά με τις νομικές αρχές που διέπουν τις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο δεν πρέπει να μετέχει στην παραγωγή μιας διοικητικής πράξης, όπως είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή στην Προσφυγή Αριθ. 853/85, έχουν διευκρινισθεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με τις οποίες δεν πρέπει να μετέχει πρόσωπο που έχει ιδιαίτερη σχέση ή συγγενικό δεσμό ή βρίσκεται σε οξεία έχθρα με το άτομο που αφορά η εξεταζόμενη υπόθεση ή έχει συμφέρον για την έκβασή της (σχετικές είναι οι αποφάσεις στις υποθέσεις **Kallouris v. The Republic** (1964) C.L.R. 313, 317, 320· **Mikis Maratheftis v. The Republic** (1965) 3 C.L.R. 576, 583. Επίσης οι αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος 380/64, 1171/67, 1213/67, 2557/67, 3185/67, 1408/70, 1992/70, 3333/71).

20 Με βάση τις πιο πάνω αρχές έχει κριθεί ότι δεν υπάρχει έλλειψη αμεροληψίας αν ο Α, κατά τη συνήθη άσκηση των καθηκόντων του, συνέταξε στο παρελθόν δυσμενείς υπηρεσιακές εκθέσεις ή εξέφρασε δυσμενείς κρίσεις για τον Β, ή ακόμα μαρτύρησε στο παρελθόν σε ποινική ή πειθαρχική υπόθεση εναντίον του (**Christou v. Republic** (1980) 3 C.L.R. 437, 449, 450, απόφαση Σ.Ε. 2068/66).

30 Κατά συνέπεια στην προκειμένη περίπτωση, που ο αιτητής στην Προσφυγή Αριθ. 853/85 κατά τον ουσιαστικό χρόνο υπηρετούσε στα γραφεία της Επιτροπής, η αξιολόγησή του από τον πρόεδρο της Επιτροπής μέσα στα πλαίσια της άσκησης των καθηκόντων του σαν αρμόδια Αρχή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτόματα επηρέαζε την κρίση του κατά την επιλογή των υποψηφίων γιατί η έκθεση αυτή που χαρακτηρίζει τον αιτητή σαν εξαιρετικό δεν περιέχει κανένα στοιχείο που να δείχνει οποιαδήποτε δυσμένεια ή επηρεασμό σε βάρος του αιτητή.

40 Τέλος, σχετικά με τον ισχυρισμό του αιτητή στην Προσφυγή Αριθ. 733/85 κ. Ν. Ζαβρού ότι η Ε.Δ.Υ. στο παρελθόν τον επέλεξε για την ίδια θέση μετά από σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, αποδέχομαι την εισήγηση του δικηγόρου της Ε.Δ.Υ. πως η Ε.Δ.Υ. δεν μπορούσε να δεσμευθεί με προηγούμενή της

απόφαση για την πλήρωση άλλης παρόμοιας θέσης, αλλά στην προκειμένη περίπτωση όφειλε να ασκήσει τη διακριτική της εξουσία ελεύθερη και ανεπηρέαστη από προηγούμενες αποφάσεις της, με βάση όλα τα νόμιμα στοιχεία κρίσης που ήταν ενώπιόν της κατά τον ουσιώδη χρόνο.

5

Για τους πιο πάνω λόγους βρίσκω πως οι προσφυγές των αιτητών εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων αποτυγχάνουν.

10

Έχοντας καταλήξει στο πιο πάνω συμπέρασμα δεν κρίνω αναγκαίο να εξετάσω το θέμα που ήγειρε ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. ότι η προσβαλλόμενη πράξη της Ε.Δ.Υ. έχει καταστεί άνευ αντικειμένου αναφορικά με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κ. Α. Μαντοβάνη ύστερα από την απόφαση της 10/8/1987, με την οποία προήγαγε αναδρομικά το εν λόγω ενδιαφερόμενο πρόσωπο από 1/3/1984 στη θέση Επάρχου, που κενώθηκε με την ακύρωση της προαγωγής του κατόχου της, δεδομένου ότι ο δικηγόρος της Ε.Δ.Υ. κατά την ακρόαση των αιτήσεων δήλωσε πως δεν επιμένει στην ένστασή του αυτή. Αρκεί να αναφέρω ότι η Προσφυγή του αιτητή Νίκου Ζαβρού με αριθμό 779/87 με την οποία πρόσβαλε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 10/8/1987, που αφορά την προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου κ. Α. Μαντοβάνη στη θέση Επάρχου με αναδρομική ισχύ από 1/3/1984, αποσύρθηκε με άδεια του Δικαστηρίου και απορρίφθηκε. Η δε παρόμοια Προσφυγή του αιτητή κ. Δ. Παπαδόπουλου με αριθμό 873/87 απορρίφθηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 15/5/1989 ύστερα από συμπέρασμα που κατάληξε το Δικαστήριο πως δεν απόδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου.

15

20

25

30

Σαν αποτέλεσμα οι πιο πάνω προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν κάμνω καμιά διαταγή για τα έξοδα.

35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.